

2712

ΣΥΝΘΗΚΗ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Handwritten signature or mark.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α'

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 217

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

1913

Περί αποδοχής, έγκρισεως και επικυρώσεως της εν Βουκουροουσίω την 28 Ιουλίου 1913 συνυποληφθείσης Συνθήκης ειρήνης μεταξύ Ελλάδος, Μαυροβουνίου, Ρουμανίας και Σερβίας αφ' ενός και Βουλγαρίας αφ' ετέρου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Δηλοῦμεν ὅτι, συνομολογηθείσης ἐν Βουκουροουσίῳ τὴν 28 Ἰουλίου τοῦ ἔτους γηλοστοῦ ἑνεακοσιοστοῦ δεκάτου τρίτου, μεταξύ Ἡμῶν καὶ τῶν Α. Α. Μ. τῶν Βασιλέων τοῦ Μαυροβουνίου, τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Σερβίας ἀφ' ἐνός καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Βουλγαρίας ἀφ' ἐτέρου Συνθήκης εἰρήνης, ἣς τὸ καίμενον ἔπεται.

TRAITÉ DE PAIX

Leurs Majestés le Roi de Roumanie, le Roi des Hellènes, le Roi de Monténégro et le Roi de Serbie, d'une part, et Sa Majesté le Roi des Bulgares, d'autre part, animés du désir de mettre fin à l'état de guerre actuellement existant entre Leurs pays respectifs, voulant, dans une pensée d'ordre, établir la paix entre Leurs peuples si longtemps éprouvés, ont résolu de conclure un Traité définitif de paix.

Leurs dites Majestés ont, en conséquence, nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir :

Sa Majesté le Roi de Roumanie :

Son Excellence Monsieur Titus Maioresco, Son Pré-

sident du Conseil des Ministres, Ministre des Affaires Étrangères ;

Son Excellence Monsieur Alexandre Marghiloman, Son Ministre des Finances ;

Son Excellence Monsieur Take Ionesco, Son Ministre de l'Intérieur ;

Son Excellence Monsieur Constantin G. Dissesco, Son Ministre des Cultes et de l'Instruction Publique ;

Le Général de division aide de camp C. Coanda, Inspecteur général de l'artillerie, et

Le Colonel C. Christesco, Sous-chef du grand état major de Son armée.

Sa Majesté le Roi des Hellènes :

Son Excellence Monsieur Elefthérios Véniselos, Son Président du Conseil des Ministres, Ministre de la Guerre ;

Son Excellence Monsieur Démètre Panas, Ministre Plénipotentiaire ;

Monsieur Nicolas Politis, Professeur de droit international à l'Université de Paris ;

Le Capitaine Ath. Exadactylos, et

Le Capitaine C. Pali.

Sa Majesté le Roi de Monténégro :

Son Excellence le Général Serdar Yanko Voukotchitch, Son Président du Conseil des Ministres, Ministre de la Guerre, et

Monsieur Jean Matanovitch, Ancien Chargé d'Affaires de Monténégro à Constantinople.

Sa Majesté le Roi de Serbie :

Son Excellence Monsieur Nicolas P. Pachitch,

Son Président du Conseil des Ministres, Ministre des Affaires Étrangères ;

Son Excellence Monsieur Mihaïlo G. Ristitch, **Son** Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire à Bucarest ;

Son Excellence Monsieur le Docteur Miroslaw Spalaïkovitch, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire ;

Le Colonel K. Smilianitch, et

Le Lieutenant Colonel D. Kalafatovitch.

Sa Majesté le Roi des Bulgares :

Son Excellence Monsieur Dimitri Tontcheff, **Son** Ministre des Finances ;

Le Général-Major Ivan Fitcheff, Chef de l'Etat-major de **Son** armée ;

Monsieur Sawa Ivantchoff, docteur en droit, ancien Vice-Président du Sobranié ;

Monsieur Siméon Radeff, et

Le Lieutenant Colonel d'Etat-major Constantin Stanciouff.

Lesquels, suivant la proposition du Gouvernement Royal de Roumanie, se sont réunis en Conférence à Bucarest, munis de pleins pouvoirs, qui ont été trouvés en bonne et due forme.

L'accord s'étant heureusement établi entre eux, ils sont convenus des stipulations suivantes :

Article premier

Il y aura, à dater du jour de l'échange des ratifications du présent Traité, paix et amitié entre **Sa Majesté le Roi de Roumanie, Sa Majesté le Roi des Bulgares, Sa Majesté le Roi des Hellènes, Sa Majesté le Roi de Monténégro et Sa Majesté le Roi de Serbie**, ainsi qu'entre **Leurs** héritiers et successeurs, **Leurs** Etats et sujets respectifs.

Article II.

Entre le Royaume de Bulgarie et le Royaume de Roumanie, l'ancienne frontière entre le Danube et la Mer Noire est, conformément au procès-verbal arrêté par les Délégués militaires respectifs et annexé au protocole No. 5 du 22 Juillet (4 Août) 1913 de la Conférence de Bucarest, rectifiée de la manière suivante :

La nouvelle frontière partira du Danube, en amont de Turtukaïa, pour aboutir à la Mer Noire au Sud d'E-krene.

Entre ces deux points extrêmes, la ligne frontière suivra le tracé indiqué sur les cartes 1/100.000 et 1/200.000 de l'état-major roumain, et selon la description annexées au présent article.

Il est formellement entendu que la Bulgarie démantèlera, au plus tard dans un délai de deux années, les ouvrages de fortifications existants et n'en construira pas d'autres à Roustchouk, à Schoumla, dans le pays intermédiaire, et dans une zone de vingt kilomètres autour de Baltehik.

Une commission mixte, composée de représentants des deux Hautes Parties contractantes, en nombre égal des deux côtés, sera chargée, dans les quinze jours qui suivront la signature du présent Traité, d'exécuter sur le terrain le tracé de la nouvelle frontière, conformément aux stipulations précédentes. Cette commission présidera au partage des biens-fonds et capitaux qui ont pu jusqu'ici appartenir en commun

à des districts, des communes, ou des communautés d'habitants séparés par la nouvelle frontière. En cas de désaccord sur le tracé et les mesures d'exécution, les deux Hautes Parties contractantes s'engagent à s'adresser à un Gouvernement tiers ami pour le prier de désigner un arbitre dont la décision sur les points en litige sera considérée comme définitive.

Article III.

Entre le Royaume de Bulgarie et le Royaume de Serbie, la frontière suivra, conformément au procès-verbal arrêté par les Délégués militaires respectifs et annexé au protocole No 9 du 25 Juillet (7 Août) 1913 de la Conférence de Bucarest, le tracé suivant :

La ligne frontière partira de l'ancienne frontière, du sommet Patarica, suivra l'ancienne frontière turco-bulgare et la ligne de partage des eaux entre le Vardar et la Strouma, avec l'exception que la haute vallée de la Stroumitza restera sur territoire serbe ; elle aboutira à la montagne Belasica, où elle se reliera à la frontière bulgare-grecque. Une description détaillée de cette frontière et son tracé sur la carte 1/200.000 de l'état-major autrichien, sont annexés au présent article.

Une commission mixte, composée de représentants des deux Hautes Parties contractantes, en nombre égal des deux côtés sera chargée, dans les quinze jours qui suivront la signature du présent Traité, d'exécuter sur le terrain le tracé de la nouvelle frontière, conformément aux stipulations précédentes.

Cette commission présidera au partage des biens-fonds et capitaux qui ont pu jusqu'ici appartenir en commun à des districts, des communes, ou des communautés d'habitants séparés par la nouvelle frontière. En cas de désaccord sur le tracé et les mesures d'exécution, les deux Hautes Parties contractantes s'engagent à s'adresser à un Gouvernement tiers ami pour le prier de désigner un arbitre dont la décision sur les points en litige sera considérée comme définitive.

Article IV.

Les questions relatives à l'ancienne frontière serbo-bulgare seront réglées suivant l'entente intervenue entre les deux Hautes Parties contractantes, constatée dans le protocole annexé au présent article.

Article V.

Entre le Royaume de Grèce et le Royaume de Bulgarie, la frontière suivra, conformément au procès-verbal arrêté par les Délégués militaires respectifs et annexé au Protocole No 9 du 25 Juillet (7 Août) 1913 de la Conférence de Bucarest, le tracé suivant :

La ligne frontière partira de la nouvelle frontière bulgare-serbe sur la crête de Belasica planina, pour aboutir à l'embouchure de la Mesta à la Mer Egée.

Entre ces deux points extrêmes, la ligne frontière suivra le tracé indiqué sur la carte 1/200.000 de l'état-major autrichien et selon la description annexées au présent article.

Une commission mixte, composée de représentants des deux Hautes Parties contractantes, en nombre égal des deux côtés, sera chargée, dans les quinze jours qui suivront la signature du présent Traité, d'exécuter sur le terrain le tracé de la frontière conformément aux stipulations précédentes.

Cette commission présidera au partage des biens-fonds et capitaux qui ont pu jusqu'ici appartenir en commun à des districts, des communes, ou des communautés d'habitants séparés par la nouvelle frontière. En cas de désaccord sur le tracé et les mesures d'exécution, les deux Hautes Parties contractantes s'engagent à s'adresser à un Gouvernement tiers ami pour le prier de désigner un arbitre dont la décision sur les points en litige sera considérée comme définitive.

Il est formellement entendu que la Bulgarie se désiste, dès maintenant, de toute prétention sur l'île de Crète.

Article VI.

Les Quartiers généraux des armées respectives seront aussitôt informés de la signature du présent Traité. Le Gouvernement bulgare s'engage à ramener son armée, dès le lendemain de cette signification, sur le pied de paix. Il dirigera les troupes sur leurs garnisons où l'on procédera, dans le plus bref délai, au renvoi des diverses réserves dans leurs foyers.

Les troupes dont la garnison se trouve située dans la zone d'occupation de l'armée de l'une des Hautes Parties contractantes seront dirigées sur un autre point de l'ancien territoire bulgare et ne pourront gagner leurs garnisons habituelles qu'après évacuation de la zone d'occupation sus-visée.

Article VII.

L'évacuation du territoire bulgare, tant ancien que nouveau, commencera aussitôt après la démobilisation de l'armée bulgare, et sera achevée au plus tard dans la quinzaine.

Durant ce délai, pour l'armée d'opération roumaine, la zone de démarcation sera indiquée par la ligne Sistov-Lovcea-Turski-Izvor-Glozene-Zlatitza-Mirkovo-Araba-Konak-Orchania-Mezdra-Vratza-Berkovitz-Lom-Danube.

Article VIII.

Durant l'occupation des territoires bulgares, les différentes armées conserveront le droit de réquisition, moyennant paiement en espèces.

Elles y auront le libre usage des lignes de chemin de fer pour les transports de troupes et les approvisionnements de toute nature, sans qu'il y ait lieu à indemnité au profit de l'autorité locale.

Les malades et les blessés y seront sous la sauvegarde des dites armées.

Article IX.

Aussitôt que possible après l'échange des ratifications du présent Traité, tous les prisonniers de guerre seront réciproquement rendus.

Les Gouvernements des Hautes Parties contractantes désigneront chacun des Commissaires spéciaux chargés de recevoir les prisonniers.

Tous les prisonniers aux mains d'un des Gouvernements seront livrés au commissaire du Gouvernement auquel ils appartiennent ou à son représentant dûment autorisé, à l'endroit qui sera fixé par les parties intéressées.

Les Gouvernements des Hautes Parties contractantes présenteront respectivement l'un à l'autre et aussitôt que possible après la remise de tous les prisonniers, un état des dépenses directes supportées par lui

pour le soin et l'entretien des prisonniers, depuis la date de la capture ou de la reddition jusqu'à celle de la mort ou de la remise. Compensation sera faite entre les sommes dues par la Bulgarie à l'une des autres Hautes Parties contractantes et celles dues par celles-ci à la Bulgarie, et la différence sera payée au Gouvernement créancier aussitôt que possible après l'échange des états de dépenses sus-visés.

Article X.

Le présent Traité sera ratifié, et les ratifications en seront échangées à Bucarest dans le délai de quinze jours ou plus tôt si faire se peut (*).

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Bucarest le vingt huitième jour du mois de Juillet (dixième jour du mois d'Août) de l'an mil neuf cent treize.

Signés.:

Pour la Roumanie

Pour la Bulgarie

- [L. S.] T. Maioresco
- A. L. Marghiloman
- Take Ionesco
- C. G. Dissesco
- Général Aide de Camp Coanda
- Colonel C. Christesco

- [L. S.] D. Tontcheff
- Général Fitcheff
- Dr. S. Ivantchoff
- S. Radeff
- Lt. Colonel Stancioff

Pour la Grèce

- [L. S.] E. K. Véniselos
- D. Panas
- N. Politis
- Capitaine A. Exadaetylos
- Capitaine C. Pali

Pour le Monténégro

- [L. S.] Général Serdar I. Voukotitch
- I. Matanovitch

Pour la Serbie

- [L. S.] Nik. P. Pachitch
- M. G. Ristitch
- M. Spalaïkovitch
- Colonel K. Smilianitch
- Lt. Colonel D. Kalafatovitch

PROTOCOLE

Annexe à l'article II du Traité du Bucarest du vingt-huit Juillet (dix Août) mil neuf cent treize

Description et repérage du tracé de la nouvelle frontière

Le tracé de la frontière tel qu'il est marqué sur la carte au 1/200.000 suit les lignes ou les points caractéristiques du sol tels que : vallées, vallons, sommets, ensellements, etc. Entre les villages, il suit le milieu

* Αι επικυρώσεις ἀντιπλάγησαν ἐν Βουκουρεστίῳ : μετὰ τῆς Σερβίας τῇ 6 Αὐγούστου 1913 μετὰ τῆς Βουλγαρίας τῇ 7 » » μετὰ τῆς Ρουμανίας τῇ 8 » » μετὰ τοῦ Μαυροβουνίου τῇ 8 » »

de l'intervalle en suivant autant que possible des lignes naturelles.

1. LE TRACÉ GÉNÉRAL

Le tracé général part du Danube à la hauteur de l'intervalle séparant les deux îles situées au Nord-Est de Piezer Kalimok.

Consultez la carte au $\frac{1}{200\,000}$ (échelle)

Il laisse à la Bulgarie *Il laisse à la Roumanie*
les villages :

Breslen	Türk Smil
Kütüklü	Sjanovo
Güvedze	Hadzifaklar
Nastradin	Kovandzilar
Kascilar	Mesim Mahle
Kaslakoj	KaraMehmetler
Dzeferler	Salihler
Kara Kodzalar	Köse Abdi
Junuzlar	Kanipe
Serémetkoj	At Serman
Jeni Balabanlar	Ova Serman
Eski Balabanlar	Omurdza
Salladin	Taslimah
Kadir	Rahman Asiklar
Jükli	Ibrjam Mahle
Ferhatlar	Cijrekci
Saltiklar	Kara Kadilar
Coban Nasuf	Kili Kadi
Sarvi	Trubcular
Mahmuzli	Ehisee
Küçük Ahmed	Vladimirovo (Deli Osman-
Bestepe	Serdimen [lar]
Peceli	Kadijevo
Burhanlar	Novo Botjovo
Kizildzilar	Seniz Ali
Gökce Döllük	Saridza
Kapudzi Mahle	Balidza
Korkut	Kujudzuk
Canlar	Mustafa-Bejler
Emirovo	Causkjöj
Semat	Ekrene
Botjovo (Jusenli)	
Kara Bunar	
Ermenli	
Krumovo	
(Kumludza grn)	
Jeni Mahle	
Vlahlar	
Klimentovo (Kapakli)	
Dis Budac	
Bel Monastir (Mon Aladza)	

2. LE TRACÉ DÉTAILLÉ DE LA FRONTIÈRE

(Consultez la carte au $\frac{1}{100\,000}$ (échelle))

En partant du Danube, pour suivre le tracé de la frontière jusqu'à la Mer Noire, ce tracé est d'abord marqué par le pied de la terrasse de la rive gauche de la vallée séparant les villages de Türk-Smil et de Kiutiukli. Il monte ensuite l'éperon situé au Nord du chemin de Kiutiukli à Senovo, traverse le mamelon central (il y en a trois) situé à l'Ouest du village Senovo; contourne la naissance des deux vallons situés au Sud du village de Senovo, descend au débouché du vallon situé à l'Ouest du village de Hazcilar, qu'il remonte presque à sa nais-

sance; traverse ensuite la vallée de Hadzifaklar ainsi que le plateau longé par la route de Razcilar à Balbunar. Entre cette route et la cote 209 il traverse les vallées de l'Ouest et de l'Est de Kuvanojilar entre lesquelles il contourne, en suivant la crête, les vallons centraux des mêmes vallées de Kuvanojilar. A partir du Sud de la cote 209 Δ , il se dirige vers le tournant de la rivière de Demir-Babinar à l'Est du village de Serémetkioi, qu'il touche après avoir traversé le mamelon situé au Sud-Ouest du 209 Δ et après avoir suivi les vallons et les confluent les plus rapprochés de la ligne droite joignant 209 Δ à la cote -O- 226 (Nord de Serémetkioi). A l'Est de Demir-Babinar, le tracé de la frontière suit le contrefort situé entre Kiuseabdi Kasaplá et Eski Balabanlar, traverse d'abord la vallée, ensuite le plateau situé à l'Est de cette vallée, entre les villages de Atkioi et Saladinkioi, il descend ensuite dans la vallée de Saormankioi au confluent du petit vallon de Saladinkioi. Le tracé traverse ensuite le mamelon situé au Nord du village de Käidarkioi (sur la route de Silistrie) touche le confluent du vallon situé au Nord du village de Jükli pour atteindre la route de Schoumla à Silistrie, au Sud de la cote 269 Δ , après avoir contourné à l'Ouest, au Sud et à l'Est le village de Rahman Asiclar en passant par les dépressions les mieux situées pour fixer ce tracé à peu près à égale distance des villages que la frontière sépare dans cette région. A partir de 269 Δ le tracé passe entre Dorutlar et Cioban Nasuf; descend aux confluent des deux premiers vallons situés à l'Est du village de Cioban Nasuf, suit l'éperon flanqué de ces deux vallons, court toujours vers le Sud-Est en suivant le thalweg du vallon débouchant dans la rivière de Reonagol au Nord-Ouest de Mahmuzlai. Il descend ensuite le cours de cette rivière jusqu'au confluent situé au Nord-Ouest du vallon de Mahmuzlai qu'il remonte ensuite pour passer au Sud du mamelon 260 (ensellement) d'où il descend dans le vallon de Kiuciuk Ahmet à l'embranchement des chemins. Après avoir remonté un peu le cours de cette rivière, le tracé de la frontière monte le contrefort situé entre Kiuciuk Ahmed et Killi-Kadai, traverse le mamelon 260, rejoint le confluent des deux vallons situés à l'Ouest de Ekisee, remonte le vallon situé à l'Ouest de ce village, change de direction vers le Sud, traverse le mamelon 277 ainsi que l'ensellement des mamelons situés entre les villages de Vladimirov et Gekcidelink; il traverse encore l'ensellement situé entre les villages de Gekcidelink et Kapudjimah, d'où il se dirige d'abord vers le Nord et ensuite vers l'Est en suivant la dépression qui passe au Nord de Kortut (Korkut). Entre Kortut et le ruisseau Isikli, le tracé de la frontière suit la ligne de partage des eaux, au Sud du village de Kadikioi et de la cote 303 jusqu'au grand tournant de Isikli. Dans la section suivante, qui se termine sur la route de Varna à Dobrici, la frontière suit d'abord le cours de la vallée de Kumbudja, ensuite la branche orientale de cette vallée, en passant au Nord du mamelon 340. La dernière section du tracé de la frontière, situé entre la route de Varna-Dobrici et la Mer Noire, traverse à son origine le vallon de Kuiudjuk, suit un petit contrefort, ensuite un vallon dans la direction Sud-Est, il s'infléchit ensuite vers le Nord-Est dans la direction de la cote 299 en suivant une ligne de partage des eaux; il sépare ensuite par les lignes caractéristiques du terrain les villages de Causkioi, de Kapakli après avoir, de la même manière, séparé Mustafa Beiler de Vlahlar, il touche enfin la Mer Noire en traversant l'ensellement situé au Sud de la cote 252.

3. LE RÉPÉRAGE PROVISOIRE DU TRACÉ

Le tracé de la frontière, ainsi défini topographiquement à l'aide des documents cartographiques existants [les cartes de 1/200.000, 1/126.000 et 1/100.000] se trouve encore rapporté à certains points remarquables du sol. A cet effet on a choisi d'abord les points trigonométriques de la triangulation existante, ensuite les clochers des églises ou les minarets des villages. C'est pourquoi on a englobé ce tracé dans une triangulation développée entre le Danube et la Mer Noire. La triangulation coupant le tracé de la frontière, les intersections se trouvent repérées à des points invariables du sol, dont on peut mesurer la distance avec une approximation de 50 m.

C'est ainsi que le point de départ de la frontière du Danube est rapporté à la cote du point trigonométrique de Turtucaia qui se trouve à une distance de 15 km. De la même manière on peut lire sur la carte les distances de tous les mamelons, ensemlements, etc; qui forment les jalons de la frontière.

Signés :

Pour la Roumanie :

T. Maioresco
Al. Marghiloman
Take Ionesco
C. G. Dissesco
Général Aide de Camp Coanda
Colonel C. Christesco

Pour la Grèce :

E. K. Veniselos
D. Panas
N. Politis
Capitaine A. Exadactylos
Capitaine Pali

Pour le Monténégro :

Général Serdar I. Voukotitch
I. Matanovitch

Pour la Serbie :

Nik. P. Pachitch
M. G. Ristitch
M. Spalaïkovitch
Colonel K. Smilianitch
Lt Colonel D. Kalafatovitch

PROTOCOLE

Annexé à l'article III du Traité
de Bucarest du vingt-huit Juillet (dix Août)
mil neuf cent treize

Description détaillée de la nouvelle frontière Bulgaro-Serbe

La ligne de frontière part au Nord de l'ancienne frontière bulgaro-serbe, du point Patarica, suit l'ancienne frontière bulgaro-turque jusqu'à Dizderica, suit ensuite la ligne de partage des eaux entre le Vardar et la Strouma en passant par Lukov vrh (1297), Obel,

Poljana, la cote 1458, la cote 1495, Zanoga (1415), Ponorica, Kadica, la cote 1900, la cote 1453, Cingane Kaslesi, la crête de Klepalo, la cote 1530, la crête de Malet planina (1445), tourne à l'Ouest vers les cotes 1514 et 1300, passe par la crête de Draganeva dag, Kadi mesar tepesi, Kale tepesi, traverse la rivière Novicanska au Sud du village de Rajanci, passe entre les villages Osloveci et Susevo, traverse la rivière Stroumica entre Radicevo et Vladovci et remonte vers la cote 850, suit de nouveau la ligne de partage des eaux entre le Vardar et la Strouma par les cotes 957, 571, 750, 895, 850 et atteint la crête de la montagne Belasica où elle se relie à la frontière bulgaro-grecque.

Signés :

Pour la Roumanie :
T. Maioresco
Al. Marghiloman
Take Ionesco
C. G. Dissesco
Général Aide de Camp Coanda
Colonel C. Christesco

Pour la Bulgarie :
D. Toncheff
Général Fitcheff
Dr S. Ivantchoff
S. Radeff
Lt Colonel Stancioff

Pour la Grèce :

E. K. Veniselos
D. Panas
N. Politis
Capitaine A. Exadactylos
Capitaine Pali

Pour le Monténégro :

Général Serdar I. Voukotitch
I. Matanovitch

Pour la Serbie :

Nik. P. Pachitch
M. G. Ristitch
M. Spalaïkovitch
Colonel K. Smilianitch
Lt Colonel D. Kalafatovitch

PROTOCOLE

Annexé à l'article IV du Traité de Bucarest
du vingt-huit Juillet (dix Août) mil neuf cent
treize, concernant les questions relatives
à l'ancienne frontière serbo-bulgare

Une commission mixte serbo-bulgare, qui sera constituée dans le délai d'un an à partir du jour de la ratification du Traité de Paix, réglera les questions relatives à l'ancienne frontière serbo-bulgare, en prenant pour principe le thalweg du Timok, en tant que cette rivière sert de frontière entre la Serbie et la Bulgarie, et la ligne de partage des eaux pour la partie de la frontière depuis le sommet de la hauteur de Batchichté jusqu'à Ivanova Livada.

Au plus tard dans un délai de trois ans à partir du jour de la ratification du Traité de Paix, les deux Hautes Parties contractantes sont tenues de marquer sur le terrain par des signes permanents tout le tracé de l'ancienne frontière serbo-bulgare.

Tous les moulins existant sur le Timok, en tant que celui-ci sert de frontière entre la Serbie et la Bulgarie, seront supprimés dans le délai de trois ans à partir du jour de la ratification du Traité de Paix, et dorénavant aucune installation de ce genre ne sera permise sur cette partie de la rivière.

Il est également entendu qu'il ne sera plus permis désormais aux sujets respectifs des deux Hautes Parties contractantes de posséder des biens-fonds divisés par la ligne-frontière (les biens dits «dvoslassna»). En ce qui concerne les propriétés de cette nature actuellement existantes, chacun des deux Gouvernements s'engage à procéder à l'expropriation, moyennant une juste et préalable indemnité fixée d'après la procédure locale, des parcelles sises en deçà de sa frontière. La même règle s'applique aux biens situés dans l'enclave de Rogliévo-Koïlovo ainsi que dans celle de Halovo-Vrageogrntzi, leur situation juridique par rapport à des administrés des deux Etats riverains ayant été réglée par le Protocole No. 11 de la Commission mixte serbo-bulgare de 1912. Lesdites expropriations seront effectuées dans le délai de trois ans au plus tard, à partir du jour de la ratification du Traité de Paix.

Signés :

Pour la Roumanie :

T. Maioresco
Al. Marchiloman
Take Ionesco
C. G. Dissesco
Général Aide de Camp Coanda
Colonel C. Christesco

Pour la Grèce :

E. K. Veniselos
D. Panas
N. Politis
Capitaine A. Exadactylos
Capitaine Pali

Pour le Monténégro :

Général Serdar I. Voukotitch
I. Matanovitch

Pour la Serbie :

Nik. P. Pachitch
M. G. Ristich
M. Spalaïkovitch
Colonel K. Smilianitch
Lt Colonel D. Kalafatovitch

Pour la Bulgarie :

D. Toncheff
Général Fitcheff
Dr S. Ivantchoff
S. Radeff
Lt Colonel Stanciouff

Signés :

Pour la Roumanie :

T. Maioresco
Al. Marghiloman
Take Ionesco
C. G. Dissesco
Général Aide de Camp Coanda
Colonel C. Christesco

Pour la Grèce :

E. K. Veniselos
D. Panas
N. Politis
Capitaine A. Exadactylos
Capitaine Pali

Pour le Monténégro :

Général Serdar I. Voukotitch
I. Matanovitch

Pour la Serbie :

Nik. P. Pachitch
M. G. Ristich
M. Spalaïkovitch
Colonel K. Smilianitch
Lt Colonel D. Kalafatovitch

Pour la Bulgarie :

D. Toncheff
Général Fitcheff
Dr S. Ivantchoff
S. Radeff
Lt Colonel Stanciouff

PROTOCOLE

Annexé à l'article V
du traité de Bucarest du vingt-huit Juillet
(dix Août) mil neuf cent treize

Frontière définitive entre la Bulgarie et la Grèce

(Carte Autrichienne 1/200'000)

La ligne frontière commence sur la crête de la Belasica planina à partir de la frontière bulgare-serbe; suit cette crête, descend ensuite la crête qui se trouve au Nord de Iürükleri et va jusqu'au confluent de la

Strouma et de la Bistrice, remonte la Bistrice, puis se dirige vers l'Est à Cengané Kalesi (1500). De là elle atteint la crête d'Ali Butus (cote 1650) et suit la ligne de partage des eaux, (cotes 1820, 1800, 713) et Stragac. De là en suivant toujours la ligne de partage des eaux, elle se dirige vers le Nord et puis vers le Nord-Est, pour suivre la ligne de partage des eaux entre les cotes 715, 660 et atteindre les cotes 1150 et 1152, d'où en suivant la crête à l'Est du village Rakisten, elle traverse la Mesta, se dirige vers le sommet de Rusa et Zeleza, traverse la Despat (Rana) suju et atteint Cuka. A partir de ce point elle reprend la ligne de partage des eaux et passant par Sibkova, Cadirkaya (1750), Avlika dag (1517), Kajin Cal (1811), Debikli (1587), descend vers le Sud à la cote 985, pour tourner vers l'Est au Sud du village Karovo, de là se dirige vers l'Est, passe au Nord du village Kajbova, remonte vers le Nord et passe par les cotes 1450, 1538, 1350 et 1845. De là elle descend vers le Sud en passant par Cigla (1750), Kuslar (2177). A partir de Kuslar, la ligne frontière suit la ligne de partage des eaux de la Mesta et du Iassi Evren dère par Ruján pl. et atteint Achlat dagi (1300), suit la crête qui se dirige vers la station du chemin de fer à Okcilar (41) et à partir de ce point suit le cours de la Mesta pour aboutir à la Mer Egée.

Ἀποδεχόμεθα, ἐγκρίνομεν καὶ ἐπικυροῦμεν τὴν Συνθήκην ταύτην κατὰ πάντα αὐτῆς τοὺς ὁρισμοὺς, ὑποσχομένοι νὰ τηρῶμεν αὐτὴν πιστῶς, Ἡμεῖς τε καὶ οἱ Ἡμέτεροι Κληρονόμοι καὶ Διάδοχοι καὶ νὰ μὴ παραβῶμεν αὐτὴν, μηδὲ ἐπιτρέψομεν τὴν παρ' ἄλλων οἰωνδήποτε παράβασιν αὐτῆς.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω ὑπεγράψαμεν τὴν ἐπικύρωσιν ταύτην καὶ διατάξαμεν τὴν σήμανσιν αὐτῆς διὰ τῆς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου σφραγίδος.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τῇ ἑκτῇ Ἀυγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεαεκαοστοῦ δεκάτου τρίτου ἔτους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργός
Λ. Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

Bucarest le 23 Juillet / 5 Août 1913.

Son Excellence Monsieur T. Maioresco, Président du Conseil des Ministres de Roumanie, Premier Délégué du Gouvernement Royal de Roumanie à la Conférence de Bucarest;

A Son Excellence Monsieur El. K. Véniselos, Président du Conseil des Ministres de Grèce, Premier Délégué du Gouvernement Royal Hellénique à la Conférence de Bucarest.

Ainsi qu'il a été convenu au cours de nos pourparlers, j'ai l'honneur de prier Votre Excellence de vouloir bien me confirmer en réponse à la présente note, que :

La Grèce consent à donner l'autonomie aux écoles et aux églises des Koutzo-Valaques se trouvant dans les futures possessions grecques et à permettre la création d'un Episcopat pour ces mêmes Koutzo-Valaques, avec la faculté pour le Gouvernement Roumain de subventionner, sous la surveillance du Gouvernement Hellénique, les dites institutions culturelles présentes et à venir.

Veillez agréer, Monsieur le Président du Conseil, es assurances de ma haute considération.

T. Maioresco

×

Bucarest le 23 Juillet / 5 Août 1913.

Son Excellence Monsieur El. K. Véniselos, Président du Conseil des Ministres de Grèce, Premier Délégué du Gouvernement Royal Hellénique à la Conférence de Bucarest;

A Son Excellence Monsieur T. Maioresco, Président du Conseil des Ministres de Roumanie, Premier Délégué du Gouvernement Royal de Roumanie à la Conférence de Bucarest.

En réponse à la note en date de ce jour que Votre Excellence a bien voulu me remettre, j'ai l'honneur de confirmer à Votre Excellence, que :

La Grèce consent à donner l'autonomie aux écoles et aux églises des Koutzo-Valaques se trouvant dans les futures possessions grecques et à permettre la création d'un Episcopat pour ces mêmes Koutzo-Valaques, avec la faculté pour le Gouvernement Roumain de subventionner, sous la surveillance du Gouvernement Hellénique, les dites institutions culturelles présentes et à venir.

Veillez agréer, Monsieur le Président du Conseil, les assurances de ma haute considération.

E. Véniselos

ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ

Αἱ Αὐτῶν Μεγαλειότητες ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Μαυροβουνίου καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Σερβίας ἀφ' ἑνός, καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Βουλγάρων ἀφ' ἑτέρου, ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωσι πέρας εἰς τὴν ὑφισταμένην τανῶν ἐμπόλεμον μεταξύ τῶν οἰκείων Αὐτῶν χωρῶν κατάστασιν καὶ ἐφιέμενοι ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς πῶν πραγμάτων τάξεως μερίμνη τῶν ὅπως ἀποκαταστήσωσι τὴν εἰρήνην μεταξύ τῶν ἐπὶ τοσοῦτον δοκιμασθέντων λαῶν Αὐτῶν, ἀπεφάσισαν τὴν συναμολόγησιν ὀριστικῆς Συνθήκης περὶ Εἰρήνης

Αἱ Αὐτῶν εἰρημέναι Μεγαλειότητες ὄρισαν συνεπὶς τοὺς ἑαυτῶν πληρεξούσιους ὡς ἑπεται :

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας :

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Τίτον Μαγιόρεσκο, Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Αὐτοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν,

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Ἀλέξανδρον Μαργιλομάν, Ὑπουργὸν Αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν,

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Τάκε Ἰωνέσκο, Ὑπουργὸν Αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν,

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Κωνσταντῖνον Γ. Δισσέσκο, Ὑπουργὸν Αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Ὀργανισμῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως,

Τὸν ἀντιστράτηγον ὑπασιστήν Κ. Κοάνδα, Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τοῦ πυροβολικοῦ, καὶ

Τὸν συνταγματάρχην Κ. Χριστέσκο ὑπαρχηγὸν τοῦ Μεγάλου Ἐπιτελείου τοῦ Αὐτοῦ στρατοῦ.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων :

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Ἐλευθέριον Βενιζέλον, Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Αὐτοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν,

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Δημήτριον Πανᾶν, Πληρεξούσιον Ὑπουργόν,

Τὸν Κύριον Νικόλαον Πολίτην, καθηγητὴν τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Παρισίων,

Τὸν λοχαγὸν Ἀθ. Ἐξαδάκτυλον, καὶ

Τὸν λοχαγὸν Κ. Πάλην.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τοῦ Μαυροβουνίου :

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν στρατηγὸν Σερδάρην Γιάνγκον Βούκοιτιτς, Πρόεδρον τοῦ Αὐτοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ

Τὸν Κύριον Ἰωάννην Ματάνοβιτς, πρῶτην Ἐπιτετραμμένον τοῦ Μαυροβουνίου ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Σερβίας :

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Νικόλαον Πάσιτς, Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Αὐτοῦ Συμβουλίου, καὶ Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν,

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Μιχαῆλον Γ. Ρίσιτς, Ἐκτακτον Αὐτοῦ Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργόν, ἐν Βουκουρεστίῳ,

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν δόκτορα Κύριον Μιροσλάβον Σπαλάιχοβιτς, Ἐκτακτον Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργόν,

Τὸν συνταγματάρχην Κ. Σμιλιάνιτς καὶ

Τὸν ἀντισυνταγματάρχην Δ. Καλαράτοβιτς.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Βουλγάρων :

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξουχότητα τὸν Κύριον Δημήτριον Τόντσεφ Ὑπουργὸν Αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν,

Τὸν ὑποστράτηγον Ἰβάν Φίτσεφ Ἀρχηγὸν τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Αὐτοῦ στρατοῦ,

Τὸν Κύριον Σάββαν Ἰβάντσεφ διδάκτορα τοῦ Δικαίου, πρῶτον ἀντιπρόεδρον τῆς Σοβράνις,

Τὸν Κύριον Συμεὼν Ράδεφφ, καὶ

Τὸν ἀντισυνταγματάρχην τῶν ἐπιτελῶν Κωνσταντῖνον Στάντσεφφ,

Οἵτινες τῇ προτάσει τῆς Β. Ρωμανικῆς Κυβερνήσεως συνήλθον εἰς Συνδιάσκεψιν ἐν Βουκουρεστίῳ μετὰ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων εὐρεθέντων ἐν τᾷσει.

Ἀποκαταστάσης δ' αἰσίως τῆς μεταξὺ αὐτῶν συμφωνίας συνέθεντο τὰ ἐπόμενα :

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπιχωρίσεων τῆς παρούσης Συνθήκης θέλει ὑπάρξει εἰρήνη καὶ φιλία μεταξὺ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ρουμανίας, τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Βουλγάρων, τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Σερβίας, ὡς καὶ μεταξὺ τῶν ἑαυτῶν Διαδόχων καὶ Κληρονόμων, τῶν Κρατῶν καὶ τῶν ὑπάρχοντων Αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Βουλγαρίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ρουμανίας παλαιὰ μεθόριος, μεταξὺ Δουνάβεως καὶ Εὐξείνου Πόντου, θέλει διαρρυθμισθῆ ὡς ἐπεταί, συμφώνως τῷ πρακτικῷ τῷ καταρτισθέντι ὑπὸ τῶν οἰκειῶν στρατιωτικῶν ἀντιπροσώπων καὶ παρηρητημένῳ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 τῆς 22 Ἰουλίου (4 Αὐγούστου) 1913 τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Συνδιασκέψεως πρωτόκολλον.

Ἡ νέα μεθόριος ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ Δουνάβεως, πρὸς τὰ ἄνω τῆς Τουρτουκάϊας, καταλήγει εἰς τὸν Εὐξείνου Πόντον νοτίως τῆς Ἐκρένας.

Μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἄκρων σημείων ἡ μεθόριος γραμμὴ ἀκολουθεῖ τὸ ἐνδεικνύμενον διάγραμμα ἐπὶ τῶν συνημμένων χαρτῶν 1/100,000 καὶ 1/200,000 τοῦ Ρωμανικοῦ Ἐπιτελείου, συμφώνως τῇ ἐπίσης παρηρητημένῃ τῷ παρόντι ἄρθρῳ περιγραφῇ.

Συμφωνεῖται ρητῶς ὅτι ἡ Βουλγαρία θέλει καταδαφίσει, τὸ βραδύτερον ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν, τὰ ὑπάρχοντα ὀχυρωματικὰ ἔργα καὶ ὅτι δὲν θέλει κατασκευάσει ἄλλα τοιαῦτα ἔργα ἐν Ρουχτσουκίῳ, Σούμλα, ἐν τῇ διαμέσῳ χώρᾳ καὶ ἐντὸς ζώνης 20 χιλιομέτρων περὶ τὸ Βελτσίκιον.

Μικτὴ ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἐξ ἰσαριθμῶν ἀντιπροσώπων ἑκατέρου τῶν δύο Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν, ἐπιφορτισθήσεται δέκα πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης Συνθήκης, ὅπως χαράξῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τὴν νέαν μεθόριον γραμμὴν, συμφῶν τῶς ἀνωθι ὄδε συντεθειμένοις. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει διενεργῆσαι τὴν διανομὴν τῶν ἀκινήτων κτημάτων καὶ κεφαλαίων, ἅτινα τυχὸν μέχρι τοῦδε ἀνήκον ἀπὸ κοινοῦ εἰς ἐπαρχίας, δήμους ἢ κοινότητας κατοίκων, χωρίζομένους διὰ τῶν νέων συνόρων. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἐπὶ τῆς διαχωρίσεως καὶ τῶν ἐκτελεστέων μέτρων, τὰ δύο Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποταθῶσιν εἰς Κυβέρνησιν τρίτου φίλου Κράτους, παρακαλοῦντα αὐτὴν νὰ ὀρίσῃ διαιτητὴν, οὔτινος ἢ ἀπόφασις ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἀμφισβήτησιν σημείων θεωρηθήσεται ὡς ὀριστική.

Ἄρθρον 3.

Τὰ μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Βουλγαρίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Σερβίας σύνορα, ἀκολουθοῦσι τὸ ἐξῆς διάγραμμα, συμφώνως τῷ καταρτισθέντι ὑπὸ τῶν οἰκειῶν στρατιωτικῶν ἀντιπροσώπων πρακτικῷ, τῷ παρηρητημένῳ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 9 τῆς 25 Ἰουλίου (7 Αὐγούστου) 1913 πρωτόκολλον τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Συνδιασκέψεως.

Ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ ἀναχωροῦσα ἀπὸ τῶν παλαιῶν συνόρων, τῆς κορυφῆς Παπαρίκα, ἀκολουθεῖ τὰ παλαιὰ Τουρκοβουλγαρικὰ σύνορα καὶ τὴν γραμμὴν τῆς διαχωρίσεως τῶν ὑδάτων μεταξὺ Ἀξίου καὶ Στρυμόνος, μετὰ τῆς ἐξαιρέσεως ὅτι ἡ ἄνω κοιλίς τῆς Σιρωμνίτης μένει Σερβικὸν ἔδαφος, καταλήγει δὲ εἰς τὸ ὄρος Μπέλες, ἔνθα συννοῦται πρὸς τὰ Βουλγαροελληνικὰ σύνορα. Λεπτομερῆς περιγραφὴ τῶν συνόρων τούτων καὶ τὸ διάγραμμα αὐτῆς ἐπὶ τῆς χαρτῆς 1/200,000 τοῦ Αὐστριακοῦ Ἐπιτελείου συνάπτονται τῷ παρόντι ἄρθρῳ.

Μικτὴ ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἐξ ἰσαριθμῶν ἀντιπροσώπων ἑκατέρου τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν, ἐπιφορτισθήσεται δέκα πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης Συνθήκης νὰ χαράξῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τὴν νέαν μεθόριον γραμμὴν, συμφώνως τοῖς πρόσθεν συντεθειμένοις.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει διενεργῆσαι τὴν διανομὴν τῶν ἀκινήτων κτημάτων καὶ κεφαλαίων ἅτινα τυχὸν ἀνήκον μέχρι τοῦδε ἀπὸ κοινοῦ εἰς ἐπαρχίας, δήμους ἢ κοινότητας κατοίκων, ἀποχωρίζομένους διὰ τῶν νέων συνόρων. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἐπὶ τῆς διαχωρίσεως καὶ τῶν ἐκτελεστέων μέτρων, τὰ δύο Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποταθῶσιν εἰς Κυβέρνησιν τρίτου φίλου Κράτους, παρακαλοῦντα αὐτὴν νὰ ὀρίσῃ διαιτητὴν, οὔτινος ἢ ἀπόφασις ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἀμφισβήτησιν σημείων θεωρηθήσεται ὀριστική.

Ἄρθρον 4.

Τὰ σχετικά πρὸς τὰ παλαιὰ Σερβοβουλγαρικὰ σύνορα ζητήματα κανονισθῶσιν ἀπὸ τῆς ἐπελευθούσης μεταξὺ τῶν δύο Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν συνεννοήσεως, τῇ βεβαβαιωμένῃ ἐν τῷ παρηρητημένῳ τῷ παρόντι ἄρθρῳ πρωτοκόλλῳ.

Ἄρθρον 5.

Τὰ μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Βουλγαρίας σύνορα, ἀκολουθοῦσι τὸ ἐξῆς διάγραμμα, συμφώνως τῷ καταρτισθέντι ὑπὸ τῶν οἰκειῶν στρατιωτικῶν ἀντιπροσώπων πρακτικῷ τῷ παρηρητημένῳ εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 9 πρωτόκολλον τῆς 25 Ἰουλίου (7 Αὐγούστου) 1913 τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Συνδιασκέψεως.

Ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ ἀναχωρεῖ ἀπὸ τῶν νέων Βουλγαροσερβικῶν συνόρων ἐπὶ τῆς κορυφογραμμῆς τοῦ ὄρους Μπέλες καταλήγουσα εἰς τὰς εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Νέστου.

Μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἄκρων σημείων ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ ἀκολουθεῖ τὸ ἐνδεικνύμενον διάγραμμα ἐπὶ τῶν συνημμένων χαρτῶν 1/200,000 τοῦ Αὐστριακοῦ Ἐπιτελείου, συμφώνως τῇ περιγραφῇ τῇ ἐπίσης παρηρητημένῃ τῷ παρόντι ἄρθρῳ.

Μικτὴ ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἐξ ἰσαριθμῶν ἑκατέρου τῶν συμβαλλομένων Ὑψηλῶν Μερῶν ἀντιπροσώπων, ἐπιφορτισθήσεται δέκα πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης Συνθήκης νὰ χαράξῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τὴν νέαν μεθόριον γραμμὴν, συμφώνως τοῖς πρόσθεν συντεθειμένοις.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει διενεργῆσαι τὴν διανομὴν τῶν ἀκινήτων κτημάτων καὶ κεφαλαίων ἅτινα τυχὸν ἀνήκον μέχρι τοῦδε ἀπὸ κοινοῦ εἰς ἐπαρχίας, δήμους ἢ κοινότητας κατοίκων, χωρίζομένους διὰ τῶν νέων συνόρων. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἐπὶ τῆς διαχωρίσεως ἢ τῶν ἐκτελεστέων μέτρων, τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται

ταί να αποσπασθῶσιν εἰς Κυβέρνησιν τρίτου φίλου Κράτους παρακαλοῦντα αὐτὴν νὰ ὀρίσῃ διαιτητὴν, οὗτινος ἡ ἀπόφασις ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἀμφισβήτησιν σημείων θεωρηθήσεται ὡς ὀριστικὴ.

Συνομολογεῖται ρητῶς ὅτι ἡ Βουλγαρία παραιτεῖται πάσης ἐπὶ τῆς νήσου Κρήτης ἀξιώσεως.

Ἄρθρον 6.

Τὰ Ἀρχηγεῖα τῶν οἰκείων στρατῶν θέλουσι πάραυτα λάβει γνώσιν τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρουσίας Συνθήκης. Ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναγάγῃ τὸν ἑαυτῆς στρατὸν ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης εἰς τὴν ἐν ὥρᾳ εἰρήνης κατάστασιν. Θέλει κατευθύνει τὰ στρατεύματα εἰς τὰς ἑαυτῶν ἑδρας, ἐνθα ἐνεργηθήσεται ὡς οἶον τε τάχιον ἢ ἀποστολὴ τῶν διαφορῶν ἐφεδρεῖων εἰς τὰς ἑαυτῶν ἐστίας.

Τὰ στρατεύματα, ὧν ἡ ἑδρα κεῖται ἐν τῇ ζώνῃ τῆς κατοχῆς τοῦ στρατοῦ τινος τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν, θέλουσιν ἀποσταλῆ εἰς ἕτερον σημεῖον τοῦ παλαιοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους καὶ δὲν θὰ δύνανται νὰ προσέλθωσιν εἰς τὰς οἰκείας ἑδρας των, εἰμὴ μετὰ τὴν ἐκκένωσιν τῆς ἀνω προβλεπομένης ζώνης κατοχῆς.

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἐκκένωσις τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου Βουλγαρικοῦ ἐδάφους ἀρξεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποστράτευσιν τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ καὶ περατωθήσεται τὸ βραδύτερον ἐντὸς δεκαπενθημέρου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προθεσμίας ταύτης ἢ διὰ τὸν ρουμανικὸν τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων στρατὸν ζώνῃ διαχωρισμοῦ ἀφορίζεται ὑπὸ τῆς γραμμῆς Σιστοβίου-Λοβτσέα-Τούρσι-Ιζβόρ-Γιλοτζένε-Ζλάτιτσα-Μίρκοβο-Ἀραμπά-Κονάκ-Ορχάνια-Μέτζδρα-Βράτζα-Μπερκοβίτσα-Λομ-Δούναβις.

Ἄρθρον 8.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους, οἱ διάφοροι στρατοὶ θέλουσι διατηρήσει τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιτάξεως ἐναντι καταβολῆς τῆς ἀξίας εἰς χρῆμα.

Θέλουσιν ἔχει ἐλευθέραν τὴν γῆσιν τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν δια τὴν μεταφορὰν τῶν στρατευμάτων καὶ τῶν προμηθειῶν πάσης φύσεως, ἀνευ ἀποζημιώσεως τινος καταβλητέας ὑπὲρ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς.

Οἱ ἀσθενεῖς καὶ τραυματιαὶ θέλουσι μείνει εἰς τὰ μέρη ταῦτα ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ρηθέντων στρατῶν.

Ἄρθρον 9.

Ὡς οἶον τε τάχιον μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρουσίας Συνθήκης πάντες οἱ αἰχμαλῶτοι ἀποδοθήσονται ἀμοιβαίως.

Ἐκάστη τῶν Κυβερνήσεων τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν θέλει ὀρίσει εἰδικούς Ἐπιτρόπους ἐντεταλμένους τὴν παραλαβὴν τῶν αἰχμαλῶτων.

Πάντες οἱ εὐρισκόμενοι εἰς χεῖρας τινός τῶν Κυβερνήσεων αἰχμαλῶτοι, παραδοθήσονται τῷ ἐπιτρόπῳ τῆς εἰς τὴν ἀνήκουσι Κυβερνήσεως ἢ τῷ ἀντιπροσώπῳ αὐτοῦ προσήκοντι εἰς ἐξουσιοδοτημένῳ, ἐν τόπῳ ὀρισθησομένῳ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Μερῶν.

Αἱ Κυβερνήσεις τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν θέλουσιν ἐπιδείξει ἀμοιβαίως ἀλλήλαις, ταῦτο δὲ τὸ ταχύτερον μετὰ τὴν παράδοσιν πάντων τῶν αἰχμαλῶτων, κατά-

στασιν τῶν ἀμέσων δαπανῶν ὡς ὑπέστησαν πρὸς περιθάλψιν καὶ συντήρησιν τῶν αἰχμαλῶτων ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς αἰχμαλωτίσεως ἢ τῆς παραδόσεως μέχρι τῆς ἡμερομηνίας τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν. Συμφηρισμὸς γενήσεται μετὰ τῶν ποσῶν τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν καὶ τῶν ποσῶν τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τούτου τῇ Βουλγαρίᾳ, ἢ δὲ διαφορὰ καταβληθήσεται τῇ δικαιούχῳ Κυβερνήσει ὡς οἶον τε τάχιον μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ὡς ἀνω καταστάσεων.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παροῦσα Συνθήκη κυρωθήσεται καὶ αἱ ἐπικυρώσεις αὐτῆς ἀνταλλαγῆσονται ἐν Βουκουρεστίῳ ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε ἡμερῶν ἢ καὶ ἐνωρίτερον, ἂν τοῦτο καταστῇ δυνατὸν. (*)

Εἰς πίστωσιν οἱ οἰκεῖοι Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν ταύτην καὶ ἐπέθηκαν τὰς ἑαυτῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην ἡμέραν τοῦ μηνὸς Ἰουλίου (10 Αὐγούστου) τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ δεκάτου τρίτου.

Ὑπογεγραμμένοι:

Διὰ τὴν Ρουμανίαν:

Διὰ τὴν Βουλγαρίαν:

(Τ. Σ.)	Τ. Μαγιορέσκο	(Τ. Σ.)	Δ. Τόντσεφφ
	Α. Μαργιλομάν		Στρατηγὸς Φίτσεφφ
	Τάκε Ἰωνέσκο		Δόκιωρ Σ. Ἰβάνιτσοφφ
	Κ. Γ. Δισέσκο		Σ. Ράδεφφ
Στρατηγὸς Ὑπασπιστῆς Κοάνδα			Ἀντισυνταγματάρχης Στάν-
τοιωφφ
Συνταγματάρχης Κ. Χριστέσκο			

Διὰ τὴν Ἑλλάδα:

- (Τ. Σ.) **Ε. Βενιζέλος**
Α. Πανᾶς
Ν. Πολίτης
Λοχαγὸς Α. Ἐξαδάκτυλος
Λοχαγὸς Κ. Πάλης

Διὰ τὸ Μαυροβούνιον:

- (Τ. Σ.) **Στρατηγὸς Σεργάκης Γ. Βούκοιτις**
Γ. Ματάνοβιτις

Διὰ τὴν Σερβίαν:

- (Τ. Σ.) **Νικ. Π. Πάσιτς**
Μ. Γ. Ρίσιτις
Μ. Σπαλαίκοβιτις
Συνταγματάρχης Κ. Σμιλιάνιτις
Ἀντισυνταγματάρχης Δ. Καλαφίτοβιτις.

* Αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάγησαν ἐν Βουκουρεστίῳ μετὰ τῆς Σερβίας τῇ 6 Αὐγούστου 1913 μετὰ τῆς Βουλγαρίας τῇ 7 » » μετὰ τῆς Ρουμανίας τῇ 8 » » μετὰ τοῦ Μαυροβουνίου τῇ 8 » »

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Παρηρητημένον εἰς τὸ ἄρθρον 2 τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Συνθήκης τῆς εἰκοστῆς ὀγδόης Ἰουλίου (δεκάτης Αὐγούστου) χίλια ἑνεακόσια δέκα τρία.

Περιγραφή καὶ ἐπισήμανσις τοῦ διαγράμματος τῶν νέων συνόρων

Ἡ γραμμὴ τῆς μεθορίου ὡς σημειοῦνται ἐν τῷ χάρτῃ 1/200,000 ἀκολουθεῖ τὰς χαρακτηριστικὰς γραμμάς ἢ σημεῖα τοῦ ἐδάφους, οἷα κοιλάδας, κοιλάδια, κορυφαί, αὐχένες κτλ. Μεταξὺ τῶν χωρίων ἀκολουθεῖ τὸ μέσον τῆς μεταξὺ αὐτῶν ἀποστάσεως ἐξελισσομένη κατὰ τὸ δυνατόν ἐπὶ γραμμῶν φυσικῶν

I. ΓΕΝΙΚΟΝ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

Τὸ γενικὸν διάγραμμα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Δουνάβεως εἰς τὸ ὕψος τοῦ διαστήματος τοῦ χωρίζοντος τὰς δύο νήσους τὰς κειμένας βορειοανατολικῶς τῆς λίμνης Καλιμόν.

(Ἰδεῖν τὸν χάρτην 1/200,000)

Καταλείπει τῇ Βουλγαρίᾳ Καταλείπει τῇ Ρουμανίᾳ
Τὰ χωρία

Μπρέσλεν	Τοῦρ-Σμιλ
Κιουτσουκλή	Σιάνοβο
Γκιουβέτσε	Χατζιφακλάρ
Ναστραδδίν	Κοβαντζιλάρ
Κασκιλάρ	Μεσίμ Μαχλέ
Κασοκλιότ	Καρά-Μεχμετλάρ
Δζεφερλέρ	Σαλιγλέρ
Καρά-Κοτζιλάρ	Κοζέ-Αβδὺλ
Ἰουνουζλάρ	Κωνιπέ
Σερεμέτκιοί	Ἄτ-Σεραμάν
Γενί Μπαλαμπανλάρ	Ὀβά Σεραμάν
Ἐσκι Μπαλαμπανλάρ	Ὀμούρτζα
Σαλαδίν	Τασλιμάχ
Καδδέρ	Ραχμάν Ασουλάρ
Ἰουκλή	Ἰμπριάμ Μαχλέ
Φερχατλάρ	Γοιρεκτση
Σαλτικλάρ	Καρά-Καδδιλάρ
Κομπάν Ναζούφ	Κιλί Καδδὶ
Σαρβί	Γρουμπκουλάρ
Μαχμουζλή	Ἐχίσκε
Κιουτσουκ-Ἀχμέτ	Βλαδιμιροβο (Δελί Ὀσμηνλάρ)
Μπεστεπέ	Σερδιμέν
Πετσελί	Καδδὶγεβο
Μπουρχανλάρ	Νόβο Μπότγρόβο
Κιζιλδζιλάρ	Σεμίξ Ἀλῆ
Γκόκσε Ντολλοῦκ	Σάριδζα
Καπουτζή Μαχλέ	Μπαλίδζα
Κορκουτ	Κουγιουντζοῦκ
Κανλάρ	Μουσαφαῶ-Μπτεγλέρ
Ἐμίροβο	Γσαουσκιζοί
Σεμάτ	Ἐκρένε
Μπότγιοβο (Ἰουζενλί)	
Καρά Μπουνάρ	
Ἐρμενλή	
Κρούμοβο	
(Κουμουδζῶ)	
Γενί Μαχλέ	
Βλαχλάρ	
Κλιμέντοβο (Καπακλή)	
Ντιξ Μπουδδῆκ	
Μπέλ Μανασίρ (Μόν Ἀλαττζῶ)	

2. ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΜΕΘΟΡΙΟΥ

(Ἰδεῖν τὸν χάρτην 1/100,000)

Τὸ διάγραμμα τοῦτο ἀρχόμενον ἀπὸ Δουνάβεως ἀκολουθεῖ τὴν γραμμὴν τῆς μεθορίου μέχρι τοῦ Εὐξείνου Πόντου, ὀρίζομένην κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τοῦ ποδός τοῦ ἀνδῆρου τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τῆς κοιλάδος τῆς χωρίζουσας τὰ χωρία Τοῦρ-Σμιλ καὶ Κιουτσουκλή. Ἡ γραμμὴ αὕτη ἀνέρχεται κατόπιν τὸ ἔμβολον τὸ κείμενον πρὸς βορρᾶν τῆς ὁδοῦ Κιουτσουκλή εἰς Σένοβον, διασχίζει τὸν κεντρικὸν λοφίσκον (ἐκ τῶν ἐκεῖ ὑπάρχοντων τριῶν τοιούτων), τὸν κείμενον πρὸς δυσμὰς τοῦ χωρίου Σένοβον, περικάμπει τὴν γένεσιν τῶν δύο μικρῶν κοιλάδων τῶν κειμένων πρὸς νότον τοῦ χωρίου Σένοβον, κατέρχεται εἰς τὴν ἐξοδὸν τῆς κοιλάδος τῆς κειμένης πρὸς δυσμὰς τοῦ χωρίου Χατζιφακλάρ ἀνερχομένη πρὸς αὐτὴν σχεδὸν μέχρι τῆς γενέσεώς της· διασχίζει κατόπιν τὴν κοιλάδα τοῦ Χατζηφακλάρ καθὼς καὶ τὸ ὄροπέδιον ὅστιν παράκειται ἡ δὴκονσα ἀπὸ Ραζισίλάρ εἰς Μπαλμπουνάρ ὁδός.

Μεταξὺ τῆς ὁδοῦ ταύτης καὶ τοῦ ὕψομετρον 209 διασχίζει τὰς δυτικὰς καὶ ἀνατολικὰς κοιλάδας τοῦ Κουβανοζιλάρ μεταξὺ τῶν ὁποίων περικάμπει, ἀκολουθοῦσα τὴν κορυφογραμμὴν τὰ κεντρικὰ κοιλάδια τῶν αὐτῶν κοιλάδων τοῦ Καβανόζιλάρ. Ἀπὸ τοῦ Νότου τοῦ ὕψομετρον 209 Δ διευθύνεται πρὸς τὸν κεντρικὸν ἀγκῶνα τοῦ ποταμοῦ Δεμίρ-Μπαμπινάρ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ χωρίου Σερεμέτκιοί οὐτινος ἐφάπτεται ἀφοῦ διασχίση τὸν λοφίσκον τὸν κείμενον νοτιοανατολικῶς τοῦ ὕψομετρον 209 Δ καὶ ἀφοῦ ἀκολουθήση τὰς κοιλάδας καὶ τὰς συμβολὰς τὰς ἐγγυτέρως πρὸς τὴν δεξιάν γραμμὴν τὴν ἐνοῦσαν τὸ ὕψομετρον 209 Δ πρὸς τὸ ὕψομετρον -Θ-226 (βορείως τοῦ Σερεμέτκιοί). Πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Δεμίρ-Μπαμπινάρ, ἡ γραμμὴ τῆς μεθορίου ἀκολουθεῖ τὸ ἀντέρεισμα τὸ κείμενον μεταξὺ Κιουσιαβδί Καζαπλά καὶ Ἐσκι Μπαλαμπανλάρ, διασχίζει κατ' ἀρχὰς τὴν κοιλάδα τὸ ὄροπέδιον τὸ κείμενον ἀνατολικῶς τῆς κοιλάδος ταύτης, εἰσέρχεται εἰς τὰ χωρία Ἀτκιοί καὶ Σαλαδδίνκιοί, κατέρχεται κατόπιν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαορμάνκιοί εἰς τὴν συμβολὴν τῆς μικρᾶς κοιλάδος τοῦ Σαλαδδίνκιοί. Ἡ γραμμὴ διασχίζει μετὰ ταῦτα τὸν λοφίσκον τὸν κείμενον βορείως τοῦ χωρίου Καδδάρκιοί (ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Σιλιστρίας), ἐφάπτεται τῆς συμβολῆς τῆς κοιλάδος τῆς κειμένης βορείως τοῦ χωρίου Ἰουκλή φθάνουσα εἰς τὴν ἀπὸ Σουβλάς εἰς Σιλιστριαν ὁδόν, νοτίως τοῦ ὕψομετρον 269 Δ, ἀφοῦ περικάμπη δυτικῶς, νοτίως καὶ ἀνατολικῶς τὸ χωρίον Ραχμάν-Ἀζικλάρ διερχομένη διὰ τῶν συμβολῶν ἢ τῶν καταπτώσεων τοῦ ἐδάφους τῶν κειμένων καταλλήλοτον πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ διαγράμματος τούτου εἰς ἴσην σχεδὸν ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν χωρίων τῶν χωριζομένων ὑπὸ τῆς μεθορίου ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Ἀπὸ τοῦ ὕψομετρον 269 Δ, ἡ γραμμὴ διέρχεται μετὰξὺ Δορουτλάρ καὶ Γιομπάν Ναζούφ, κατέρχεται εἰς τὰς συμβολὰς τῶν δύο πρώτων κοιλάδων τῶν κειμένων πρὸς ἀνατολὰς τοῦ χωρίου Γιομπάν Ναζούφ, ἀκολουθεῖ τὸ ἔμβολον ὅστιν πρόσκεινται ἐκατέρωθεν αἱ δύο αὐταὶ κοιλάδες, προχωρεῖ πάντοτε νοτιοανατολικῶς ἀκολουθοῦσα τὴν μισγάγκειαν τῆς κοιλάδος τῆς ἐξερχομένης εἰς τὸν ποταμὸν Ρεοαναγκλάρ βορειοδυτικῶς τοῦ Μαχμουζλά. Κατέρχεται κατόπιν πρὸς τὸν ροῦν τοῦ ποταμοῦ τούτου μέχρι τῆς συμβολῆς τῆς κειμένης βορειοδυτικῶς τῆς κοιλάδος τῆς Μαχμουζλά ἣν ἀνέρχεται πάλιν διερχομένη νοτίως τοῦ λοφίσκου 260 (αὐρήν), ὅθεν κατέρχεται εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Κιουτσουκ-Ἀχμέτ παρὰ τὴν σύμπτωσιν τῶν ὁδῶν. Ἀφοῦ ἀνέλθῃ καὶ πάλιν ἐπ' ὀλίγον τὸν ροῦν τοῦ ποταμοῦ τούτου, ἡ γραμμὴ τῆς μεθορίου ἀνέρχεται τὸ ἀντέρεισμα τὸ κείμενον μεταξὺ Κιουτσουκ-Ἀχμέτ καὶ Κιλί Καδδῆ, διασχίζει τὸν λοφίσκον 260 συναντᾶ τὴν συμβολὴν τῶν δύο κοιλάδων τῶν κειμένων πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἐχίσκε, ἀνέρχεται τὴν κοιλάδα τὴν κειμένην πρὸς δυσμὰς τοῦ χωρίου τούτου, ἀλλάσσει διευθύνσιν πρὸς νότον, διασχίζει τὸν λοφίσκον 277, ὡς καὶ τὸν αὐχένα τῶν λοφίσκων

των κειμένων μεταξύ των χωρίων Βλαδιμίροφ και Γκεσιδ-
 δενλίκ, διασχίζει έτι τον αυχένα τον κειμενον μεταξύ των
 χωρίων Γκεσιδδενλίκ και Καπουτζιμάχ. Έθεν διεύθυνεται
 κατ' αρχάς προς βορράν και εΐτα προς ανατολάς ακολουθούσα
 την κατάπτωση του εδάφους την διερχομένην Βαρβίας
 του Κορτουτ (Κορκουτ). Μεταξύ Κορκουτ και του ρυαχίου Ί-
 ζικλί, ή γραμμή της μεθορίου ακολουθεί την γραμμή της δια-
 χωρίσεως των υδάτων, προς νότον του χωρίου Καδδίκισι και
 του ύψόμετρου 303 μέχρι του μεγάλου άγκωνος του Ίζικλί.
 Έν τῷ επομένῳ τμήματι ὕπερ καταλήγει ἐπὶ τῆς ἀπὸ Βάρνης
 εἰς Δοβρίτσι ὁδοῦ, ἡ μεθόριος ἀκολουθεῖ κατ' ἀρχάς τὴν διεύ-
 θυνσιν τῆς κοιλάδος Κομπουτζά, εἶτα τὴν ἀνατολικὴν διακλά-
 δασιν τῆς κοιλάδος ταύτης, διερχομένη πρὸς Βορρᾶν τοῦ λο-
 ριαίου 340. Τὸ τελευταῖον τμήμα τῆς χαράξεως τῆς με-
 θορίου, κείμενον μεταξύ τῆς ὁδοῦ Βάρνα-Δοβρίτσι καὶ τοῦ
 Εὐξείνου Πόντου διασχίζει εἰς τὴν ἀρχὴν του τὴν κοιλάδα
 τοῦ Κοϊντζούκ, ἀκολουθεῖ μικρὸν τι ἀντέρεισμα, εἶτα
 μίαν κοιλάδα κατὰ νοτιοανατολικὴν διεύθυνσιν, ἐγκάμπτε-
 ται κατόπιν βορειοανατολικῶς κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ
 ὕψόμετρου 299, ἀκολουθοῦσα γραμμὴν τινὰ διαχωρίσεως τῶν
 υδάτων χωρίζει εἶτα διὰ πᾶν χαρακτηριστικῶν γραμμῶν
 τοῦ εδάφους τὰ χωρία Τσαουσκισι, Καπακλή, ἀφοῦ κατὰ
 τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχει χωρίσει τὸ Μουσταφά Μπειλερ ἀπὸ
 τοῦ Βλαχλάρ, ἐγγίζει τέλος τὸν Εὐξείνου Πόντον διασχί-
 ζουσα τὸν αυχένα τὸν κειμενον νοτίως τοῦ ὕψόμετρου 252.

**3. ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΙΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ
 ΤΟΥ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΟΣ**

Ἡ γραμμή τῆς μεθορίου, ὁρισθεῖσα τοπογραφικῶς ὡς
 ἄνω τῇ βοήθειᾳ τῶν ὑπαρχόντων χαρτογραφικῶν ἐπισήμων
 κειμένων (χάρται 1/200,000, 1/126,000, καὶ 1/100,000)
 σχετίζεται προσέτι πρὸς ἀξιοσημειωτά τινὰ σημεῖα τοῦ εδά-
 φους. Πρὸς τοῦτο ἐξελέγησαν ἐν πρώτῳι τὰ τριγ-
 ωμετρικὰ σημεῖα τοῦ ὑπάρχοντος τριγωνισμοῦ, εἶτα τὰ
 κωδωνοστάσια τῶν ἐκκλησιῶν καὶ οἱ μιναρέδες τῶν χωρίων.
 Διὰ ταῦτα ἡ γραμμή αὕτη περιελήφθη ἐν τριγωνισμῷ ἀνα-
 πτυχθέντι μεταξύ Δουναβέως καὶ Εὐξείνου Πόντου. Τοῦ
 τριγωνισμοῦ τέμνοντος τὴν κεχαραγμένην γραμμὴν τῆς
 μεθορίου αἱ τομαὶ αὐτῆς εὐρήνται ἐπισεσημασμένοι εἰς
 ἀμετάβλητα τοῦ εδάφους σημεῖα, ὧν τὴν ἀπόστασιν δύναται
 τις νὰ μετρήσῃ κατὰ προσέγγισιν 50 μέτρων.

Τοιοῦτοτρόπως τὸ σημεῖον τῆς ἀφετηρίας τῆς μεθορίου
 σχετίζεται πρὸς τὸ ὕψόμετρον τοῦ τριγωνομετρικοῦ σημείου
 τῆς Τουρτουκιάς, τὸ εὐρισκόμενον εἰς ἀπόστασιν 15 χιλιο-
 μέτρων. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται τις ν' ἀναγνώσῃ ἐπὶ
 τοῦ χάρτου τὰς ἀποστάσεις πάντων τῶν λοφίσκων, αυχένων
 κλπ., ἐξ ὧν ἀποτελοῦνται τὰ τῆς μεθορίου ἐνδεικτικὰ σημεῖα

Υπογεγραμμένοι :

Διὰ τὴν Ῥουμανίαν :	Διὰ τὴν Βουλγαρίαν :
Τ. Μαγιόρσκο	Δ. Τόντσεφφ
Ἄλ. Μαργιλοῦν	Στρατηγὸς Φίτσιεφφ
Τάκε Ἰωνέσκο	Δόκιωρ Σ. Ἰβάντσοφφ
Κ. Γ. Δισσέσκο	Σ. Ράδεφφ
Στρατηγὸς Ὑπασπιστῆς Κοάνδα	Ἀντινουνταγματάρχης Στάν-
τσοφφ
Συνταγματάρχης Γ. Χριστέσκο	
Διὰ τὴν Ἑλλάδα :	
Ε. Κ. Βενιζέλος	
Δ. Πανᾶς	
Ν. Πολίτης	
Λοχαγὸς Α. Ἐξαδάκτυλος	
Λοχαγὸς Πάλης	
Διὰ τὸ Μανροβούνιον :	
Σερδάρ Ι. Βούκοιτις	
Ι. Ματάνοβιτις	
Διὰ τὴν Σερβίαν :	
Νικολ. Π. Πάσιτις	
Μ. Γ. Ρίσιτις	
Μ. Σπαλάινοβιτις	
Συνταγματάρχης Κ. Σμιλιανιτις	
Ἀντινουνταγματάρχης Α. Καλαφάτοβιτις	

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Παρηρητημένον εἰς τὸ 3 ἄρθρον τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ
 Συνδιασκέψεως τῆς εἰκοστῆς ὀγδῶς Ἰουλίου (δε-
 κάτης Αὐγούστου) χίλια ἑνεακόσια δέκα τρία.

Ἀπειροεχῆς περιγραφή τῶν νέων βουλγαροσερβικῶν συνόρων

Ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ ἀρχεταὶ πρὸς Βορρᾶν ἐκ τῶν πα-
 λαιῶν βουλγαροσερβικῶν συνόρων, τῆς κορυφῆς Παταρίκα,
 ἀκολουθεῖ τὴν παλαιὰν βουλγαροτουρκικὴν μεθόριον μέχρι
 Διζδέρικα, ἀκολουθεῖ κατόπιν τὴν γραμμὴν τῆς διαχωρίσεως
 τῶν υδάτων μεταξύ Ἀξιοῦ καὶ Στρυμόνος, διερχομένη διὰ
 τοῦ Λουκόβ-βέρεχ (1297), Ὀμπελ, Πολιάννα, τὸ ὕψόμετρον
 1458, τὸ ὕψόμετρον 1495 Ζανόγκα (1415) Πονορίκα,
 Καδδίκια, τὸ ὕψόμετρον 1900, τὸ ὕψόμετρον 1453, Τσιγκανέ
 Καλεσί, τὴν κορυφογραμμὴν τοῦ Κλέπταλο, τὸ ὕψόμετρον
 1530, τὴν κορυφογραμμὴν τοῦ ἔρους Μάλες (1445), στρέ-
 φεται πρὸς δυσμὰς πρὸς τὰ ὕψόμετρα 1514 καὶ 1300,
 διέρχεται διὰ τῆς κορυφογραμμῆς τοῦ ἔρους Δραγκάνεβα,
 Καδδὶ-μεζάρ-τεπεσί, Καλε-τεπεσί, διέρχεται τὸν ποταμὸν
 Νοβιτσάνσκα νοτίως τοῦ χωρίου Ρογιάντσι, διέρχεται
 μεταξύ τῶν χωρίων Ὀσλόβτσι καὶ Σουσεβο, διέρχεται τὸν
 ποταμὸν Στραυμίτσα μεταξύ Ραδίτσεβο καὶ Βλαδοβτσίτσα καὶ
 ἀνέρχεται πρὸς τὸ ὕψόμετρον 850, ἀκολουθεῖ ἐκ νέου τὴν
 γραμμὴν τῆς διαχωρίσεως τῶν υδάτων μεταξύ Ἀξιοῦ καὶ
 Στρυμόνος διὰ τῶν ὕψόμετρων 957, 571, 750, 895, 850,
 καὶ φθάνει εἰς τὴν κορυφογραμμὴν τοῦ ἔρους Μπέλες ἐνθα
 συνεννοῦται πρὸς τὰ βουλγαροσελληνικὰ σύνορα.

Υπογεγραμμένοι :

Διὰ τὴν Ῥουμανίαν :	Διὰ τὴν Βουλγαρίαν :
Τ. Μαγιόρσκο	Δ. Τόντσεφφ
Ἄλ. Μαργιλοῦν	Στρατηγὸς Φίτσιεφφ
Τάκε Ἰωνέσκο	Δόκιωρ Σ. Ἰβάντσοφφ
Κ. Γ. Δισσέσκο	Σ. Ράδεφφ
Στρατηγὸς Ὑπασπιστῆς Κοάνδα	Ἀντινουνταγματάρχης Στάν-
τσοφφ
Συνταγματάρχης Κ. Χριστέσκο	
Διὰ τὴν Ἑλλάδα :	
Ε. Κ. Βενιζέλος	
Δ. Πανᾶς	
Ν. Πολίτης	
Λοχαγὸς Α. Ἐξαδάκτυλος	
Λοχαγὸς Πάλης	
Διὰ τὸ Μανροβούνιον :	
Σερδάρ Ι. Βούκοιτις	
Ι. Ματάνοβιτις	
Διὰ τὴν Σερβίαν :	
Νικολ. Π. Πάσιτις	
Μ. Γ. Ρίσιτις	
Κ. Σπαλάινοβιτις	
Συνταγματάρχης Κ. Σμιλιανιτις	
Ἀντινουνταγματάρχης Α. Καλαφάτοβιτις	

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Παρηρητημένον εἰς τὸ 4 ἄρθρον 4 τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ
 Συνδιασκέψεως τῆς εἰκοστῆς ὀγδῶς Ἰουλίου (δε-
 κάτης Αὐγούστου) χίλια ἑνεακόσια δέκα τρία ἀφο-
 ρῶν εἰς τὰ σχετικὰ πρὸς τὰ παλαιὰ Σερβο-Βουλ-
 γαρικὰ σύνορα ζητήματα.

Μικτὴ Σερβο-Βουλγαρικὴ ἐπιτροπὴ συστήθησομένη ἐντὸς
 ἑτους ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς περὶ Εἰρήνης Συνθήκης

θέλει κανονίσει τὰ σχετικά πρὸς τὰ παλαιὰ Σερβοβουλγαρικά σύνορα ζητήματα, λαμβάνουσα ὡς βάση τὴν μισγάγκειαν τοῦ Τιμόκ, ἐφ' ὅσον ὁ ποταμὸς οὗτος χρησιμεύει ὡς σύνορον μεταξύ τῆς Σερβίας καὶ Βουλγαρίας καὶ τὴν γραμμὴν τῆς διαχωρίσεως τῶν ὑδάτων δι' ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς μεθορίου ὅπερ ἄρχεται ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὑψώματος Βασιχτέ μέχρις Ἰβάνοβα Λιβάδα.

Ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς περὶ Εἰρήνης Συνθήκης ἐντὸς τριῶν ἐτῶν τὸ βραδύτερον τὰ δύο Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ καθορίσωσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διὰ ὁροσῆμων μονιμῶν ὅλην τὴν παλαιὰν σερβοβουλγαρικὴν μεθόριον.

Πάντες οἱ μῦλοι εὐρισκόμενοι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Τιμόκ, ἐφ' ὅσον οὗτος χρησιμεύει ὡς σύνορον μεταξύ τῆς Σερβίας καὶ Βουλγαρίας, θέλουσι ἐκλείπει ἐντὸς προθεσμίας τριετοῦς ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς περὶ Εἰρήνης Συνθήκης καὶ οὐδεμίαν ἐγκατάστασιν παρεμφερῆς θέλει ἐπιτραπῆ τούτου ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου τοῦ ποταμοῦ.

Ἐννοεῖται ἐπίσης ὅτι τοῦ λοιποῦ δὲν θέλει ἐπιτραπῆ εἰς τοὺς οἰκείους τῶν δύο Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν ὑπάρχουσιν νὰ κατέχωσιν ἀκίνητα κτήματα χωριζόμενα διὰ τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς (ἦτοι τὰ ἐπωνομαζόμενα «δβοσλάσνα» κτήματα). Καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς τῶν αὐτῆς φύσεως τάνῦν ὑφισταμένας ἰδιοκτησίας, ἑκάτερα τῶν δύο Κυβερνήσεων ὑποχρεοῦνται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῶν τμημάτων τῶν κειμένων ἐντεῦθεν τῆς μεθορίου τῆς, μετὰ προηγουμένην δικαίαν ἀποζημίωσιν ὀριζομένην συμφώνως ταῖς ἐπιτοπίαις ἰσχυρούσας διατυπώσεις. Ὁ αὐτὸς κανὼν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν κειμένων ἐντὸς τοῦ σφηνώματος τοῦ Ρογκλιέβο-Κοίλαβα καθὼς καὶ τῶν κειμένων ἐν τῇ τοῦ Χόλοβο-Βραγκεογχερτσι, τῆς νομιμῆς αὐτῶν καταστάσεως ὡς πρὸς τοὺς ὑπάρχουσιν τῶν δύο παραποταμίων Κρατῶν κανονισθεῖσιν διὰ τοῦ πρωτοκόλλου ὑπ' ἀριθ. 11 τῆς μικτῆς Σερβο-Βουλγαρικῆς ἐπιτροπῆς 1912. Αἱ ρηθεῖσαι ἀπαλλοτριώσεις θέλουσιν ἐνεργηθῆ τὸ βραδύτερον ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς Συνθήκης.

Ὑπογεγραμμένοι :

Διὰ τὴν Ρουμανίαν :

- Τ. Μαγιορέσκο**
- Ἄλ. Μαργιλομάν**
- Τάκε Ἰωνέσκο**
- Κ. Γ. Δισσέσκο**
- Στρατηγὸς Ὑπασπιστῆς Κοάνδα**
- Συνταγματάρχης Κ. Χριστέσκο**

Διὰ τὴν Ἑλλάδα :

- Ε. Κ. Βενιζέλος**
- Α. Πανᾶς**
- Ν. Πολίτης**
- Δοχαγὸς Α. Ἐξαδάκτυλος**
- Δοχαγὸς Πάλης**

Διὰ τὸ Μανροβοῦνιον :

- Σερδάρ Ι. Βούκοιτις**
- Ι. Ματάνοβιτις**

Διὰ τὴν Σερβίαν :

- Νικολ. Π. Πάσοιτις**
- Μ. Γ. Ρίσοιτις**
- Μ. Σπαλάικοβιτις**
- Συνταγματάρχης Κ. Σμιλιάνιτις**
- Ἀντισυνταγματάρχης Α. Καλαφάτοβιτις**

Διὰ τὴν Βουλγαρίαν :

- Δ. Τόντσοφφ**
- Στρατηγὸς Φίτσοφφ**
- Δόκτωρ Σ. Ἰβάντσοφφ**
- Σ. Ράδεφφ**
- Ἀντισυνταγματάρχης Σιάντσοφφ**

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Παρητημένον εἰς τὸ ἄρθρον 5 τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Συνδιασκέψεως τῆς εἰκοστῆς ὀγδόης Ἰουλίου (δεκάτης Αὐγούστου) χίλια ἑνεακάσια δέκα τρία.

Οροστικὴ μεθόριος μεταξύ Βουλγαρίας καὶ Ἑλλάδος

(Χάρτης Αὐστριακὸς 1/200,000)

Ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ ἄρχεται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς γραμμῆς τοῦ ὄρους Μπέλες ἀπὸ τῆς βουλγαροσερβικῆς μεθορίου, ἀκολουθεῖ τὴν κορυφογραμμὴν ταύτην, κατέρχεται κατόπιν τὴν κορυφογραμμὴν, ἣτις εὐρίσκεται πρὸς βορρᾶν τοῦ Γιουργκλερι καὶ προχωρεῖ μέχρι τῆς συμβολῆς τοῦ Στρυμόνος καὶ τῆς Βιστρίτζας, ἀνέρχεται τὴν Βιστρίτζαν, εἶτα διευθύνεται πρὸς Ἀνατολὰς εἰς Τσιγγκανέ-Καλεσι (1500). Ἐκεῖθεν φθάνει εἰς τὴν κορυφογραμμὴν τοῦ Ἀλῆ Μπουτούς (ὑψόμετρον 1650) καὶ ἀκολουθεῖ τὴν γραμμὴν τῆς διαχωρίσεως τῶν ὑδάτων, (ὑψόμετρα 1820, 1800, 713) καὶ Στράγκιτς. Ἐκεῖθεν ἀκολουθοῦσα πάντοτε τὴν γραμμὴν τῆς διαχωρίσεως τῶν ὑδάτων, διευθύνεται πρὸς Βορρᾶν καὶ ἔπειτα βορειοανατολικῶς ἀκολουθοῦσα τὴν γραμμὴν τῆς διαχωρίσεως τῶν ὑδάτων μεταξύ τῶν ὑψομέτρων 715, 660, ἐξικνουμένη εἰς τὰ ὑψόμετρα 1150 καὶ 1152, ὅθεν ἀκολουθοῦσα τὴν κορυφογραμμὴν ἀνατολικῶς τοῦ χωρίου Ρακίστη, διέρχεται τὸν Νέστον, διευθύνεται πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ Ρούζα καὶ τοῦ Ζελέζα, διέρχεται τὸν Δέσπατ (Ράνα) Σουγζοῦ καὶ φθάνει εἰς Τσοῦκα. Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἀκολουθεῖ πάλιν τὴν γραμμὴν τῆς διαχωρίσεως τῶν ὑδάτων καὶ διερχομένη διὰ Σίμπκιωβας-Καδδιδρακιά (1750), Ἀβλίκα-Δάγ (1517), Καγίν-Γσάλ (1811), Δεμπικλι (1587), κατέρχεται πρὸς νότον εἰς τὸ ὑψόμετρον 985, στρεφόμενη πρὸς ἀνατολὰς νοτίως τοῦ χωρίου Κάροβο, ὅθεν διευθύνεται πρὸς ἀνατολὰς, διέρχεται πρὸς βορρᾶν τοῦ χωρίου Καμπόβα, ἀνέρχεται πάλιν πρὸς βορρᾶν καὶ διέρχεται διὰ τῶν ὑψομέτρων 1450, 1538, 1350 καὶ 1845. Ἐκεῖθεν κατέρχεται πρὸς νότον διερχομένη διὰ τῆς Τσίγκλας (1750), Κουσλάρ (2177). Ἀπὸ τοῦ Κουσλάρ ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ ἀκολουθεῖ τὴν γραμμὴν τῆς διαχωρίσεως τῶν ὑδάτων τοῦ Νέστου καὶ τοῦ Ἰάσι Ἐβρὲν-ντερέ διὰ τοῦ ὄρους Ρουγλάν καὶ φθάνει εἰς Ἀγλάτ-δαγι (1300), ἀκολουθεῖ τὴν κορυφογραμμὴν τὴν διευθυνομένην πρὸς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Ὀκ-Τσιλάρ (41), καὶ ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἀκολουθεῖ τὸν ροῦν τοῦ Νέστου, καταλήγουσα εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος

Ὑπογεγραμμένοι :

Διὰ τὴν Ρουμανίαν :

- Τ. Μαγιορέσκο**
- Ἄλ. Μαργιλομάν**
- Τάκε Ἰωνέσκο**
- Κ. Γ. Δισσέσκο**
- Στρατηγὸς Ὑπασπιστῆς Κοάνδα**
- Συνταγματάρχης Γ. Χριστέσκο**

Διὰ τὴν Βουλγαρίαν :

- Δ. Τόντσοφφ**
- Στρατηγὸς Φίτσοφφ**
- Δόκτωρ Σ. Ἰβάντσοφφ**
- Σ. Ράδεφφ**
- Ἀντισυνταγματάρχης Σιάντσοφφ**

Διὰ τὴν Ἑλλάδα :

- Ε. Κ. Βενιζέλος**
- Α. Πανᾶς**
- Ν. Πολίτης**
- Δοχαγὸς Α. Ἐξαδάκτυλος**
- Δοχαγὸς Πάλης**

Διὰ τὸ Μανροβοῦνιον :

- Στρατηγὸς Σερδάρ Ι. Βούκοιτις**
- Ι. Ματάνοβιτις**

Διὰ τὴν Σερβίαν :

- Νικολ. Π. Πάσοιτις**
- Μ. Γ. Ρίσοιτις**
- Μ. Σπαλάικοβιτις**
- Συνταγματάρχης Κ. Σμιλιάνιτις**
- Ἀντισυνταγματάρχης Α. Καλαφάτοβιτις**

Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 23 Ἰουλίου/5 Αὐγούστου 1913.

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Κύριος Τ. Μαγιορέσκο, Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς Ρουμανίας, Πρῶτος Πληρεξούσιος τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως τῆς Ρουμανίας ἐν τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ Συνδιασκέψει,

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Ἐλευθέριον Βενιζέλον, Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλλάδος, Πρῶτον Πληρεξούσιον τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ Συνδιασκέψει.

Ὡς συμφωνήθη, κατὰ τὰς ἡμετέρας διαπραγματεύσεις, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὡς ἀποκρινόμενη εἰς τὴν παροῦσαν μου διακοίνωσιν εὐαρεστηθῆ νὰ μοὶ ἐπιβεβαιώσῃ ὅτι

Ἡ Ἑλλάς συγκατατίθεται νὰ παράσῃ αὐτονομίαν εἰς τὰς τῶν Κουτσοβλάχων σχολὰς καὶ ἐκκλησίας τὰς εὐρισκομένας ἐν ταῖς μελλούσαις Ἑλληνικαῖς κτήσεις καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν σύστασιν Ἐπισκοπῆς διὰ τοὺς Κουτσοβλάχους τούτους, τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως δυναμένης νὰ ἐπιχορηγῇ, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὰ εἰρημμένα ἐνεστῶτα ἢ μέλλοντα θρησκευτικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ καθιδρύματα.

Εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε, κύριε Πρόεδρε τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξόχου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως μου.

Τ. Μαγιορέσκο

Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 23 Ἰουλίου/5 Αὐγούστου 1913.

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Κύριος Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος, Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλλάδος, Πρῶτος Πληρεξούσιος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ Συνδιασκέψει,

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Τ. Μαγιορέσκο, Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς Ρουμανίας, Πρῶτον Πληρεξούσιον τῆς Βασιλικῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ Συνδιασκέψει.

Ἀποκρινόμενος εἰς τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐπιδοθεῖσαν μοι ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος διακοίνωσιν, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐπιβεβαιώσω τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι ὅτι

Ἡ Ἑλλάς συγκατατίθεται νὰ παράσῃ αὐτονομίαν εἰς τὰς τῶν Κουτσοβλάχων σχολὰς καὶ ἐκκλησίας τὰς εὐρισκομένας ἐν ταῖς μελλούσαις Ἑλληνικαῖς κτήσεις καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν σύστασιν Ἐπισκοπῆς διὰ τοὺς Κουτσοβλάχους τούτους, τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως δυναμένης νὰ ἐπιχορηγῇ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὰ εἰρημμένα ἐνεστῶτα καὶ μέλλοντα θρησκευτικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ καθιδρύματα.

Εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε, Κύριε Πρόεδρε τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξόχου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως μου.

Ε. Βενιζέλος